

عنوان مقاله:

بررسی نگرش شهروندان تهرانی در زمینه رابطه زندگی در فضای اجتماعی شهری و آسیب پذیری اجتماعی شهروندان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی جامعه، معماری و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

اعظم پاک خصال - دانشجوی دکتری جامعه شناسی

خلاصه مقاله:

در حال حاضر نیمی از جمعیت جهان در شهرها زندگی می کنند و در بسیاری از کشورها از جمله کشور ما، بیشتر مردم در شهرها و کلان شهرها زندگی می کنند. جبر تحول شهری و تحمیل شرایط جدید در کلانشهرها بگونه‌ای است که بسیاری از نویسندگان آن را غیر قابل کنترل دانسته و معتقدند بنیاد کامل آینده بشر در شهر شکل میگیرد چنانکه پارک به واقعیت شهر به عنوان مسکن طبیعی انسان در دوره‌ی نوین اشاره دارد. این جمعیت شهرنشین با مسایل و آسیبهای متنوع، گسترده و گاه آزاردهنده سر و کار دارند چنانکه می توان گفت بیشترین مسایل و آسیب های اجتماعی در جوامع معاصر در شهرها ظهور و بروز پیدا کرده است و مدیریت شهری را با مسیولیت بزرگ و دشوار مهار و کنترل این آسیب ها روبرو ساخته است. در این مقاله سعی بر این است به بررسی میزان آسیب پذیری اجتماعی شهروندان شهر تهران با توجه به رویکرد فضای اجتماعی شهری بپردازیم. در رابطه با این موضوع در این پژوهش از نظریات مکتب شیکاگو، نظریه دیکنز، نظریه کاستلز، رویکردهای مسایل اجتماعی از جمله مکتب شیکاگو، نظریات و رویکرد بی سازمانی اجتماعی استفاده شده است. روش این پژوهش پیمایشی است و پرسشنامه ابزار اصلی گردآوری اطلاعات مورد نیاز در این پژوهش است. نتایج نشانگر میزان بالایی از آسیب پذیری شهروندان در رابطه با مولفه های تحقیق یعنی افزایش از خود بیگانگی، عقلانیت، کاهش روابط عاطفی، کاهش انسجام اجتماعی و افزایش فردگرایی است

کلمات کلیدی:

شهر، فضای اجتماعی، آسیب پذیری، از خود بیگانگی، عقلانیت، کاهش روابط عاطفی، فردگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590520>

